

WHERE TO LIGHT NER CHANUKAH

(1) תלמוד בבלי מסכת שבת דף כא עמוד ב

תנו רבנן: נר חנוכה מצוה להניחה על פתח ביתו מבחוֹץ. אם היה דר בעלייה - מנicha בחולון הסמוכה לרשות הרבים. ובשעת הסכנה - מנicha על שלחנו, ודי. רשי' מבחוֹץ - משומם פרסומי ניסא, ולא ברשות הרבים אלא בחצרו, שבתיהן הי' פתוחין לחצר. הסכנה - שהיה להם לפרסום חוק ביום אידם שלא יבערו נר אלא בבית עבודה זרה שלהם, כדאמרין בגיטין (יז, א).

(2) שולחן ערוך אורח חיים הלכות חנוכה סימן טרעה סעיף ה

נר חנוכה מניחו על פתח הסמוך לרשות הרבים (כא) מבחוֹץ. אם הבית פתוח לרשות הרבים, מניחו על פתחו; (כב) ואם יש חצר לפני הבית, מניחו על * פתח החצר; ואם היה דר בעלייה (cg) שאין לו פתח פתוח לרשות הרבים, מניחו בחולון הסמוך לרשות הרבים; >ג> ובשעת הסכנה שאינו רשאי לקיים המצווה, מניחו על שלחנו ודי,

(3) שולחן ערוך אורח חיים הלכות חנוכה סימן טרעה סעיף ז

מצוה להנicho (לא) בטפח הסמוך (לב) לפתח משמאל, (lag) כדי שתהא מזוודה מימין ונור חנוכה משמאל, (ld) ואם אין מזוודה בפתח, מניחו מימין; (לה) ואם הנicho בדלת עצמה, יניחנו (לו) ח [ט] >ו< מחציו של כניסה לצד שמאל. הaga: ומיהו בזמן זהה, שכולנו מדליקין בפנים ואין היכר לבני ר"ה כלל, אין לחוש כל כך אם אין מדליקין בטפח הסמוך לפתח; * (לז) ומ"מ המנהג להדליק בטפח הסמוך לפתח כמו בימייהם, (לח) ואין לשנות א"כ רבים בני הבית שעדייף יותר להדליק כל אחד במקום מיוחד ממערב הנרותivid ואין היכר כמה נרות מדליקין; ומ"מ יזהרו שלא להדליק במקום שמדליקין הנרות כל השנה, כי אז לא יהיה היכר כלל; ואף כי אין היכר רק לבני הבית, מ"מ היכר קצת מיהא בעי.

(4) משנה ברורה סימן טרעה ס"ק לח

(לח) ואין לשנות - ומ"מ אם יש לו חלון הסמוך לר"ה [מא] נכון יותר שנינחנו שם [מב] כדי שייהיה היכר לבני ר"ה ויתפרנס הנס אם לא במקום דשכחה הזיקה ע"ז;

(5) ערוך השולחן אורח חיים הלכות חנוכה סימן טרעה סעיף כד

והנה עתה אין לנו מדליקין בחוץ ואף שאין סכנה אצלנו מ"מ כמעט הוא מהנמנעות מפני שבכל המדינות שלנו ימי חנוכה הם ימי סגירות גשם ושלג ורוחות חזקים וא"א להניחם בחוץ אם לא להסגרם בזוכחות וכולי האי לא אטרחו רבן ועוד דברה לא יהיה היכר למצווה כל כך וגם לא בכל המקומות יניחו לעשות כך ولكن כולנו מדליקין בבית

(6) בית יוסף יורה דעת סימן רפט

ומ"ש ונראה שאמ' שינה באלו המקרים אינם מעכבר. נראה שטעמו ממשם דבר כל הני אמרין לישנא דמצוה מצווה להנicha בתוך חללו של פתח מצוה להנicha בטפח הסמוך לרשوت הרבים מצווה להנicha בתחילת שליש העליון ומשמע לה' ז"ל דהינו לומר מצווה היכי ואם שינה לא פסל

(7) רבב"מ הלכות מגילה וחנוכה פרק ג הלכה ג

ומפני זה התקינו חכמים שבאותו הדור שייהיו שמנת הימים האלו שתחלתן מליל חמשה ועשרים בכסלו ימי שמחה והל מדייקין בהן הנרות בערב על פתח הבתים בכל לילה ולילה משמנת הלילות להראות וגלות הנס

(8) רבב"מ הלכות מגילה וחנוכה פרק ד הלכה ה

אין מדייקין נרות חנוכה קודם שתשאע החמה אלא עם שקיעתה לא מאחרין ולא מקדימים, שכח או הצד ולא הדליק עמו שקיעת החמה מדייק והולך עד בשתכלה רגל מן השוק, וכמה הוא זמן זה כמו ג' חצי שעה או יתר, עבר זמן זה אינו מדייק,

(9) שולחן ערוך אורח חיים הלכות חנוכה סימן תרעב

הגה: "א (ט) שבזמן הזה שמדייקין בפנים (י) ה א"צ ליזהר ולהדליך קודם שתכלה רגל מן השוק (ד"ע וטור בשםתוספות), * ומ"מ טוב ליזהר גם בזמן הזה; ומיהו ה"מ לכתלה, אבל אם עבר זה הזמן ולא הדליק, מדייק והולך (יא) כל הלילה;

(10) מגיד משנה הלכות מגילה וחנוכה פרק ד הלכה יב

נראה שלמדו ממה שנתבאר פ' ז' מהלכות חמץ ומיצה שאפילו עני שבישראל לא יפחות מד' כסות וחותם ממשום פרסומי ניסא

(11) מגן אברהם סימן תרעג

יב אם כבת' - ואם העמיד' במקומות הרוח וכבת' זקוק לה דהוה כאלו לא נתן בה שמןCSI [ש"ג ב"ח] ולא יברך (כ"ה) וראוי להחמיר לחזור ולהדליך' בכל עניין ובפרט בע"ש קודם קבלת שבת (רש"ל וב"ח):